

Paspoort Roemenië in Roemenië

Waar het in de lage landen al weken slecht weer is, schijnt in Boekarest de zon uitbundig. Bij het vliegveld Henri Coanda worden we welkom geheten door een meisje in een rood T-shirt met daarop in het Engels passportbucharest.com. We vragen ons af of het hier een collega betreft, maar komen er al gauw achter dat dit puur toeval is. We nemen bus 783 naar Piata Unirii, die van de begane grond van het vliegveld vertrekt. Een kaartje kost 2,5 RON¹, toch een stuk goedkoper dan een taxi. Onderweg rijdt de bus goed door, slechts een paar tussenstops en een half uur later staan we voor ons slaapadres.

Als redacteuren van Paspoort Roemenië zoeken we natuurlijk die plaatsen uit die op onze website staan genoemd. Zo ook de studie van Alex Vanobberghen, fantastisch gesitueerd in de Lipscanibuurt in Boekarest. De studio ziet er piekfijn uit en ligt in de Pasajul Macca, een oude passage met nog veel grandeur, maar die ook nog een opknapbeurt nodig heeft. Hier zitten veel jongeren op een terrasje wat te drinken of een waterpijp te roken bij de Egyptenaar. 's Avonds eten we wat in restaurant Silver, dat vroeger Paprika heette, maar waar nog steeds heerlijke maaltijden worden geserveerd.

's Nachts klettert de regen op de glazen overkapping van de passage, maar overdag is het opnieuw mooi weer. We bezoeken een aantal slaap- en eetadressen in Boekarest, om te beginnen in de Lipscanibuurt: het prima hotel Rembrandt kenden we al, net als café Amsterdam. Van dezelfde Nederlandse eigenaar is ook antiekwinkel

European Heritage. Nieuw voor ons in deze buurt is hotel Tania, dat er ook verzorgd uitziet, maar helaas geen lift heeft. (IJs-)koffie met een broodje gaat er altijd in bij Gregory's. De hele buurt wordt dankzij dit soort initiatieven steeds mooier, hoewel er ook nog altijd een heleboel werk te doen is.

Natuurlijk slaan wij het toeristische aspect niet over, dus gaan we langs het Mihai klooster, de kerk die voor de bouw van de Blvd. Unirii, de weg naar het Volkspaleis, bijna 300 meter is verschoven. We krijgen hier tot onze verrassing coliva te eten, een soort Roemeense welkomstcake. Deze kerk is mooi gerestaureerd, net als de Stravropoleoskerk. Het café Caru cu Bere wordt nu juist onder handen genomen. We winkelen even in Unirea, het grote warenhuis bij Piata Unirii waar van alles te koop is.

De metro, inmiddels ook slachtoffer van graffiti, vervoert ons snel door de stad, zodat we veel dingen kunnen bezoeken, zoals de hotels bij Gara de Nord. Eén hotel blijkt te worden gerenoveerd en is gesloten (hotel Andy), hotel Cerna en Astoria zien er Roemeens versleten uit: vergane glorie, maar voor een nachtje wel okee. Aan de andere kant van Gara de Nord zien we het nieuwe Ibis hotel, dat een prima alternatief biedt. Ook bezoeken we de jeugdherbergen Elvis en Helga, die beide van eigenaar en naam blijken te zijn veranderd. Helga heet nu Central, Elvis is omgedoopt in Alex. Een taxi met

¹ De RON is de nieuwe Roemeense lei, koers eind augustus 2006 3,5 RON voor 1 euro.

meter brengt ons voor amper een euro terug naar ons appartement. We eten in restaurant Blanduziei, waar echt Roemeens eten wordt geserveerd: mamaliga, worstjes en jidvei. Koffie toe in café Kartell.

Opnieuw is het overdag mooi weer. In de Lipscanibuurt zien we Hanul cu Tei, de antiekmarkt. In de buurt zijn veel kerken, zoals de katholieke kerk, de Russische kerk, de Bugurkerk en de joodse synagoge. Rondom Piata Revolutiei is een aantal bezienswaardigheden. Hier sloeg de vlam in de revolutiepan in 1989. De Cretulescukerk getuigt hier nog van.

In het Nationaal Kunstmuseum, het voormalig koninklijk paleis, hangen schilderijen van Rembrandt en Brueghel vleugel. In het gedeelte is veel religieuze zijn er beeldhouwwerken Brâncusi en schilderijen Grigorescu. In het zijn vaak concerten. Wij rondleiding in de ronde concertzaal. Ook de het trappenhuis zijn terras van café filiaal Piata Revolutiei, securitategebouw,

in de Europese Roemeense kunst, maar ook van Constantin van Nicolae Ateneum Roman krijgen een schitterende benedenfoyer en prachtig. Op het Amsterdam naast het oude drinken we een

kop koffie onder de bomen. De straten tussen Piata Revolutiei en Piata Unirii zijn aardig opgeknapt en herbergen veel hotels en restaurants.

Onze middagwandeling voert langs Hanul lui Manuc en Curtea Veche. Hier komen we midden in een vrolijke bruiloft terecht. Een groene buurt is die rondom metrohalte Politehnica, waar het Cotroceni-paleis aan de ene kant ligt en de botanische tuin aan de andere kant. Met de taxi gaan we naar begraafplaats Ghencea, waar Nicolae, Elena en Nicu Ceausescu in drie verschillende graven hun rust hebben gevonden. De buitenwijken van Boekarest zijn minder toeristisch. Wel zijn hier markten en winkelcentra, met supermarkt Cora, een Mediamarkt-kloon en allerlei kledingzaken. Wij eten een pizza aan de Calea Victoriei, in Tratoria del Tatoli.

Na een weekend in Boekarest verleggen we ons werkterrein naar het noorden. 's Ochtends voor

de afgesproken tijd worden we gebeld door Eurocars, dat de huurauto klaarstaat. Trots rijden we rond in onze Dacia Logan door de drukke straten van Boekarest. Van de hoofdstad rijden we langs de vliegvelden Baneasa en Henri Coanda naar de oliestad Ploiesti. Hier zien we jaknikkers rondom de stad en het oliemuseum in het centrum. Op het centrale plein zitten bejaarde mannen te schaken en rummicub te spelen.

De weg wordt allengs smaller en klimt de bergen in. Vlak voor Sinaia ligt een camping, die we altijd al eens wilden zien. De camping

stelt teleur, maar kan in geval van nood worden gebruikt. Het Peles-paleis, absoluut een bezoek waard, laten we dit keer links liggen, omdat we daar al vaker geweest zijn. Bij Predeal nemen we de bochtige weg naar Râsnov. Pension Stefi in Râsnov is goed verzorgd en ligt aan het dorpsplein, onder de beroemde burcht, die gebouwd is als schuilplaats voor de boeren tegen de aanvallen van de Turken in de 14^e eeuw. Hier brengen we een kort bezoek, want helaas breekt

een onweer los. In Zarnesti bezoeken we pension Elena, waar men Duits spreekt als Saksische Roemenen en ons rondleidt in het luxe pension. Dit lintdorp kent meerdere pensions, maar Elena is toch wel een goede tip. Terug in Râsnov slapen we in pension Preda, waar de gastheer heerlijk voor ons kookt.

Vrolijk uitgezwaaid door Geta en Sandu Preda rijden we naar het wintersportoord Poiana Brasov. De bergweg zit vol bochten, maar is prima geasfalteerd. Van bovenaf heb je een mooi uitzicht over Brasov. In deze stad bezoeken we hotel Casa Wagner. Op Nederlands initiatief is in het oudste pand aan het centrale plein, Piata Sfatului, een schitterend hotel gemaakt. De manager vertelt ons dat ze in Sighisoara ook een hotel in dezelfde klassieke stijl met dezelfde naam, Casa Wagner, exploiteren. We bezoeken camping Dârste, waar we al eerder waren, en waar men gelukkig de naam Paspoort Roemenië direct herkent.

We doen boodschappen in de enorme supermarkt van Carrefour. Natuurlijk kopen we de bij ons favoriete smantana, een soort dikke yoghurt. Inmiddels zijn in alle grote steden van Roemenië grote supermarkten gevestigd. In Codlea zien we de ommuurde wekerk. Deze ligt er verwaarloosd bij. We rijden door naar Halmeag. Het laatste stuk naar ruiterpension Merlelor is onverhard, zoals in veel dorpen in Roemenië. Dit pension is vooral bedoeld voor paardenliefhebbers, die lange ritten in de vrije natuur willen maken. Ze hebben een groot aantal Lipiscaner paarden om te berijden.

Rondom Sibiu zijn veel pensions van Nederlanders en Belgen. We slaan ons kamp op in Selimbar, waar een groot conferentieoord staat. Hier gebruiken we een typisch Roemeense maaltijd, met soep, salada, aardappels en worstjes. De lucht boven Sibiu kleurt rood bij de zonsondergang.

Deze verregende dag besteden we nuttig. In Avrig zoeken we de pensions Lili en Julia. Bij de eerste is niemand aanwezig, de tweede kunnen we niet vinden, dus daar moeten we thuis nog eens achteraan per e-mail om inlichtingen te vragen. Van Avrig gaan we naar Rasinari, een groot boerendorp in de streek van de Saksen ten zuiden van Sibiu. Hier bekijken we twee pensions, die er allebei prima uitzien: Phoenix en Badiu.

In de stad Sibiu, in 2007 culturele hoofdstad van Europa, hebben we een gesprek met twee medewerkers van het organiserend comité over de activiteiten volgend jaar. Audrey Papuchon en Lavinia Alexe vertellen ons uitgebreid over het programma dat pas kort geleden bekend gemaakt is. Wij raden het comité aan Sibiu te promoten tijdens de Vakantiebeurs in Utrecht in januari. We wisselen veel informatie uit en er blijkt een gezamenlijk enthousiasme te zijn om het toerisme naar Roemenië te stimuleren. Wij blijven uiteraard de meest recente ontwikkelingen over Sibiu 2007 via onze website in Nederland presenteren, ook met links naar andere websites.

In Sibiu is de laatste maanden hard gewerkt. Toen we hier in mei waren lag de halve stad open. Inmiddels zijn alle straten in het middeleeuwse centrum keurig bestraat. Piata Mare en Piata Mica, Piata Huet, de leugenaarsbrug, het Brukenthal museum, het Luxemburghuis en veel andere historische gebouwen en pleinen zien er uit als in een sprookje. Anton Pieck zou zich hier zeker thuisvoelen, een straatbeeld zonder lichtreclames of auto's.

Opération Villages Roumains heeft de afgelopen maanden geld ingezameld om de wekerk van Axente Sever te restaureren. Daarom brengen we een bezoek aan dit dorp, een kilometer of veertig ten noorden van Sibiu. De restauratie is hard nodig, want een deel van de weermuur was

een paar dagen voor ons bezoek ingestort. De sleutelbewaarster vertelt ons dat de aannemer ieder moment kan beginnen met de herstelwerkzaamheden. Onderweg terug naar Sibiu zien we ook de wekerk van Slimnic.

We komen juist op tijd in Sibiu terug om een orgelconcert bij te wonen in de Duitse Evangelische kerk. Een jonge organist uit Oradea speelt hier een aantal klassieke stukken van onder andere Bach en Mozart, maar ook van een eigentijdse Roemeense componist. We eten in restaurant La Turn dat bij de toren tussen het Grote en het Kleine Plein zit. Helaas regent het nog, dus kunnen we niet op het terras zitten.

Als het de volgende dag droog is maken we een fotorapportage van het opgeknapte centrum

van Sibiu. Daarna gaan we naar Saliste, een dorp waar veel contacten met Nederland zijn. Camping en pension Salisteanca is het nieuwste initiatief en ziet er goed uit. Maar ook pension Rudi & Ella, dat al een paar jaar functioneert, is nog altijd een fijn overnachtingsadres.

De weg van Sibiu naar Râmnicu Valcea loopt door het dal van de rivier de Olt. Het landschap is schitterend, met beboste bergen aan weerszijden. We komen langs Cozia, een dorp waar een hoogtepunt staat voor de Roemenen, namelijk het klooster dat

gebouwd is door Mircea cel Batran, de grootvader van Vlad Tepes alias Dracula. Mircea ligt hier ook begraven. Er is ook een mooie verzameling iconen te zien. In Râmnicu Valcea lopen we een rondje door de stad, die in een aantal jaren behoorlijk is opgeknapt. We doen boodschappen in de Billa supermarkt, die hier inmiddels is neergestreken.

In Curtea de Arges hebben we eerder het prinselijk hof gezien, toen we te gast waren op camping San Nicoara. De camping bestaat inmiddels niet meer, we zien enkel puin en modder. We rijden door over een weg langs boerderijen, hooibergen, bloemen en honingverkopers. In Pitesti is het druk. We nemen intrek in hotel Muntenia. Dit is een typisch voorbeeld van communistisch-Roemeens. Sowieso barst de hele stad van gebouwen in deze stijl: veel beton, vaak scheefhangende balkons, soms wel tien verdiepingen hoog en bijna altijd vervelend. Het restaurant hier ademt een sfeer van vroeger, maar het eten is lekker.

Na het ontbijt maken we een fotorondje in Pitesti. Omdat het hotel middenop het centrale plein staat kunnen we makkelijk een aantal foto's maken van het centrum. Dit is in communistische stijl opgezet, maar niet onaardig met een fontein en veel bloemen. Onze Dacia brengt ons naar Câmpulung, waar we het klooster Negru Voda bezoeken. Verder is deze stad niet bijster interessant. Dus rijden we gauw door naar Cetateni, waar we een pension bezoeken. Schoonzoonlief komt uit Nederland, dus dit pension kunnen we gevoeglijk op onze folder van pensions van Nederlanders en Belgen publiceren. Ook al omdat het er best redelijk uitziet. Onderweg kopen we peren en pruimen, het is de tijd van het fruit langs de kant van de weg. Mensen staan in stalletjes de hele dag hun waren aan te prijzen, vooral meloenen, appels, paprika's, uien en aardappels.

Het prinselijk hof in Târgoviste is wereldberoemd in Roemenië. Hiervandaan regeerden de oude Wallachijse vorsten: Mircea cel Batran, Vlad Tepes en Mihai Viteazul bijvoorbeeld. Er staat nog een toren overeind, die vroeger dienst deed om de zonsopgang en -ondergang te bepalen. Ook staat er een mooi gerestaureerde kerk. Het hof is grotendeels vervallen tot een ruïne, maar daarom niet minder indrukwekkend. Ook spannend is een bezoek aan de kazerne waar het echtpaar Ceausescu in 1989 is doodgeschoten. De kazerne ligt gelijk rechts bij het station van Târgoviste, foto's maken is echt verboden.

Tussen Târgoviste en Boekarest ligt het dorpje Vizuresti, waar de Nederlander Frans Brinkman verblijft bij zigeuners aanbiedt. Twee jongetjes wijzen ons graag de weg naar deze Nederlandse eend in de zigeunerbijt. Natuurlijk brengen wij een bezoek aan dit gezellige oord, waar we kleurige portretten maken van de familie. Helaas

kunnen we hier niet lang blijven, omdat we om 18.00 uur de huurauto in moeten leveren in Boekarest. Het verkeer is druk, we mogen niet alle straten in die we zouden willen, maar het lukt met enige vertraging om de auto te parkeren bij de Pasajul Macca.

Het huren van een auto in Roemenië is ons goed bevallen. In vijf dagen tijd hebben we ruim 1000 kilometer afgelegd. We hebben heel veel toeristische informatie en praktische tips opgedaan, zodat we onze website, www.paspoortroemenie.nl, weer behoorlijk kunnen bijwerken. Het blijft belangrijk om zelf te zien wat voor een slaapadres wordt aangeboden, of je ergens in de buurt kunt eten en hoe de staat van de wegen is bijvoorbeeld. Alleen op die manier zijn we in staat om anderen die graag een keer naar Roemenië willen gaan van juiste informatie te voorzien.